

[Søvndal]

på den anden side ikke behøver at foretage sig noget?

Det fjerde paradoks, jeg vil nævne, er, at regeringen efter min opfattelse har været utrolig passiv. Der nævnes i redegørelsen mangel på EDB-uddannelser. I de sidste 5 år har der været fremsat ønske om en ny uddannelse for EDB-assistenten. Det er et fælles oplæg fra uddannelsesstederne, arbejdsgiverne og de berørte faglige organisationer, og der foreligger et betækningsbidrag; det har i øvrigt foreligget længe.

Alle berørte er enige i, at der bør foretages en revision af den gamle bekendtgørelse fra midt i 1970, men regeringen foretager sig ikke noget. Det er dog paradoksalt, fordi der her efterspørges arbejdskraft, specielt af de små virksomheder, der jo ikke selv kan udanne deres EDB-folk.

Som sagt har det været, synes jeg, skuffende at se, hvad regeringen vil gøre ved de påståede paradoksproblemer, som i høj grad er selvskabt, fordi der er skåret i de grundlæggende arbejdsmarkedsuddannelser, de tekniske skoler og arbejdsformidlingen.

Men også den grundholdning, der gennemsyrrer denne redegørelse, nemlig at uddannelser mere og mere skal gøres til helt snævre erhvervsuddannelser helt på erhvervslevets præmisser, og at kun tekniske uddannelser vægtes og eksisterer i regeringens univers, er vi i SF modstander af.

Hvis fremtidens behov for uddannelse skal imødekommes, er der brug for en helt anden indsats, der for det første sikrer de unge en god grunduddannelse, og som for det andet sikrer en videreuddannelse specielt for dem, der kun har fået ringe del i samfundets uddannelsesstilbud i øvrigt.

Betalt frihed til uddannelse trænger sig på. Men ikke mindst er der brug for en helt speciel indsats over for kvinderne, for som bekendt er arbejdsløsheden mere og mere ved at udvikle sig til en ren kvindearbejdsløshed.

Jeg vil slutte af med nogle spørgsmål:

Hvad har regeringen tænkt at foretage sig, sådan at specialarbejderskolerne, der står med ønsker om uddannelse, der står med ledig kapacitet, men mangler driftskapital, kan komme i gang med at udanne nogle folk?

Hvad vil man gøre ved det paradoks, at der faktisk, hvis der ikke meget snart bliver

bygget og købt inventar ind, kommer til at mangle EFG-pladser til sommer?

Hvad vil man gøre ved det paradoks, at kun 20 pct. af DAs medlemsvirksomheder bruger arbejdsformidlingen?

Hvad vil man gøre ved det paradoks, at et betækningsbidrag vedrørende EDB-uddannelserne har ligget i lang tid, og selv om der er enighed mellem de berørte organisationer, er der ikke sket noget?

Den sidste bemærkning, jeg vil komme med, er til fru Elsebeth Kock-Petersen. Jeg hørte hende sige, at det var vigtigt i disse år at skabe respekt for håndens arbejde, og det er jeg meget enig i. Jeg vil så spørge, om den bagvendte logik er den, at den, man elsker, tugter man. Der er vel noget voldsomt modsætningsfyldt i, at når det, man respekterer mest, er håndens arbejde, er det netop inden for de områder, man har skåret mest på de basale uddannelser. Det kan jeg ikke få til at hænge sammen.

Estrup (RV):

Som andre vil jeg også gerne takke finansministeren for redegørelsen. Løsningen af de såkaldte flaskehalsproblemer er en væsentlig forudsætning for, at den økonomiske politik, som har været ført i nogle år, også fremover kan vise gode resultater og bringe os væk fra afgrunden og nærmere den ønskede balance. Ikke mindst er en forudsætning for at komme videre i indsatsen mod arbejdsløsheden, at vi udnytter alle muligheder for at udfylde ledige job, hvor de opstår.

Det er uacceptabelt fra et samfundsøkonomisk synspunkt, men måske især fra den enkelte arbejdsløses synspunkt, hvis der på samme tid i et væsentligt omfang findes både ledige job og ledige personer, men hvor personer og job blot ikke passer sammen, fordi samfundet ikke godt nok eller tidligt nok har bestræbt sig på at forudse udviklingen.

Redegørelsen rejser derfor en væsentlig diskussion og giver en god oversigt over de områder, hvor en indsats kan have betydning.

Alligevel melder der sig en vis skuffelse efter læsningen af redegørelsen, for hvor på arbejdsmarkedet var det egentlig helt præcist, at problemerne blev konstateret? Og hvad var det så for konkrete forholdsregler, regeringen ville tage for at få has på problemer-